

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคการเมือง

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคการเมืองไทย ตามนัยมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๕/๒๕๕๖ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคการเมืองไทย ดังนี้

นโยบายพรรคการเมืองไทย พ.ศ. ๒๕๕๖

นโยบายหลัก

พรรคการเมืองไทยจะดำเนินงานด้วยความจงรักภักดีและมุ่งเทิดทูนพระมหากษัตริย์ ไว้เป็นที่เคารพสักการะอันสูงยิ่งและรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และจะดำเนินการทุกวิถีทางเพื่อดำรงไว้ซึ่งความเป็นเอกราช และอธิปไตยแห่งชาติ ตลอดจนอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า

ในการนี้พรรคให้ความสำคัญในการสรรหาบุคลากรที่มีคุณภาพเพื่อให้พรรค เป็นที่รวมของบุคคลที่มีคุณธรรม มีความรู้ ความคิด สติปัญญา และมีความพร้อมในการทำงานอย่างเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและประเทศชาติ

การดำเนินงานของพรรคยึดหลักปรัชญาการเมืองระบอบประชาธิปไตย โดยอาศัย หลักธรรมทางศาสนาเป็นพื้นฐานผสมผสานกับปรัชญาการเมืองระบอบรัฐธรรมนูญ

ที่เชื่อว่ามวลสรรพสิ่งในโลกมีความเป็นธรรมชาติของสิ่งๆ นั้น ดังนั้น การบริหารประเทศและการพัฒนาประเทศจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสมดุลในทุกๆ ด้าน อันจะนำมาซึ่งสันติสุขของประชาชนในชาติ และสังคมโลก

นโยบายเฉพาะด้าน

๑. นโยบายเฉพาะด้านการเมืองการปกครอง

พรรคยึดมั่นในหลักการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมุ่งสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมของประชาชน และกลุ่มหลากหลายให้มีความกลมกลืนกันโดยเน้นที่กระบวนการทางการเมืองให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของคนไทยมีนโยบายที่สำคัญดังนี้

๑.๑ ขยายกรอบการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยเน้นการนำแนวคิด หลักการปฏิบัติที่ลงลึกถึงวิถีชีวิต กระบวนการ และกิจกรรมที่ประชาชนส่วนใหญ่สามารถมีส่วนร่วมได้อย่างกระจายทั่วถึง

๑.๒ สร้างโอกาสและกลไกทางการเมืองการปกครองให้ประชาชน ส่วนใหญ่สามารถเข้าร่วม และมีส่วนร่วมในการกำหนดวิถีชีวิตของตนเอง และของผู้ปกครอง ทั้งในกิจกรรมการเข้าสู่อำนาจ การใช้อำนาจ การควบคุมตรวจสอบ และกิจกรรมในการเปลี่ยนแปลงอำนาจการปกครอง

๑.๓ สร้างปทัสถานทางการเมืองการปกครองให้มีการสร้าง ใช้ และรักษาหลักยึดพื้นฐานเกี่ยวกับการเคารพสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาค เคารพกฎหมาย เคารพหลักการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เคารพกระบวนการตรวจสอบ เคารพหลักคุณธรรมและความโปร่งใส

๑.๕ ส่งเสริมบทบาทขององค์การปกครองท้องถิ่นให้มีส่วนช่วยในการกระจายความเจริญในทุกๆ ด้าน เช่น ด้านเศรษฐกิจ สังคม การสื่อสารโทรคมนาคม วิทยาการและเทคโนโลยี เป็นต้น เชื่อมโยงกันระหว่างท้องถิ่น หรือนานาชาติได้ โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพา หรือผ่านเมืองหลัก หรือศูนย์ที่จังหวัด หรือกรุงเทพมหานคร

๒. นโยบายด้านการบริหาร

การบริหารภาครัฐยึดหลักธรรมาภิบาลและยึดหลักประชาชนเป็นศูนย์กลาง ระบบบริหารราชการแผ่นดินต้องมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลบุคลากรของรัฐต้องมีจรรยาบรรณในการปฏิบัติหน้าที่บริหารของรัฐต้องตอบสนองความต้องการของประชาชน มีมาตรฐานคุณภาพ มีความรับผิดชอบ เสมอภาคเป็นธรรม เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ประชาชนมีนโยบายที่สำคัญดังนี้

๒.๑ ระดมความร่วมมือบูรณาการทรัพยากรและการประสานพลังระหว่างภาครัฐและเอกชนในรูปแบบที่หลากหลายในการร่วมรับผิดชอบร่วมพัฒนาและปฏิรูปการบริหารงาน และการบริหารภาครัฐ

๒.๒ พัฒนาเครื่องมือกำกับพฤติกรรมและควบคุมบุคลากรภาครัฐให้มีกรอบมาตรฐานในการปฏิบัติงานให้มีจิตสำนึกความซื่อสัตย์สุจริตและคุณธรรม จิตสำนึกผู้รับใช้ประชาชน การรักษาระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด พฤติกรรมการตัดสินใจบนพื้นฐานความต้องการของประชาชน

๒.๓ สร้างบรรทัดฐานใหม่ในการประเมินผลการบริหาร และการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐเพื่อลดต้นทุน ลดเวลา ลดกำลังคน ลดขั้นตอน ลดปริมาณกิจกรรม ลดทรัพยากร ลดข้อจำกัดอุปสรรค ควบคู่ไปกับเพิ่มมาตรฐานคุณภาพของบริหารสาธารณะทุกประเภทให้มีความฉับไว เพิ่มความเป็นธรรม การเพิ่มการตอบสนองประชาชน

๒.๔ ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงระบบบริหารงานบุคคลในด้านความก้าวหน้า ค่าตอบแทน เป็นระบบเปิดเป็นความสำคัญกับคุณค่าของความรู้ความสามารถ คุณภาพผลงาน ความพึงพอใจของผู้รับบริการ

๒.๕ ส่งเสริมการศึกษาวิจัย และการใช้ประโยชน์จากวิทยาการ และ องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิจัยและจากผู้เชี่ยวชาญ เป็นเครื่องมือหลักในการวาง แนวทางดำเนินงาน และปรับปรุงระบบบริหารราชการแผ่นดิน

๒.๖ ปรับปรุงกระบวนการในการสอบสวน การกำหนดโทษและการลงโทษ บุคลากรภาครัฐที่ประพฤติมิชอบออกจากระบบให้หมดสิ้น คงเหลือแต่บุคลากรที่มี คุณภาพในระบบราชการ

๓. นโยบายด้านการศึกษา

การศึกษาเป็นกระบวนการในการพัฒนาประชาชน พรรคจึงมุ่งกระจาย โอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีมาตรฐาน และเน้นการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อให้ ประชาชนใช้ความรู้และสติปัญญาเป็นหลักในการดำเนินชีวิตมีนโยบายที่สำคัญดังนี้

๓.๑ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบวิธีการศึกษาให้บริการกระจายอย่างทั่วถึง อำนวยโอกาสและทางเลือกแก่ประชาชนให้สามารถเลือกเรียนหรือรับบริการทางการ ศึกษาได้ตามความต้องการและความสามารถโดยเน้นการพึ่งพาตนเอง คือ เครื่องมือ และเอกสารมากกว่าพึ่งระบบโรงเรียน สถาบัน หรือผู้สอน

๓.๒ ระดมความร่วมมือจากทุกส่วนของสังคมประสานทรัพยากรที่ หลากหลายทั้งทรัพยากรที่หลากหลาย ทั้งทรัพยากรบุคคล เทคโนโลยี เพื่อพัฒนา มาตรฐานและคุณภาพการศึกษาให้ครอบคลุมบุคคลทุกกลุ่ม และสาขาวิชา โดยเฉพาะ สาขาวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๓.๓ ส่งเสริมการศึกษาวិทยาศาสตร์ที่หลากหลายที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมประจำถิ่น การประกอบอาชีพ สิ่งแวดล้อมใกล้ตัวและ ไกลการศึกษาค้นคว้าเพื่อสร้างทรัพย์สินทางปัญญาของชาติ การวิจัยเพื่อสร้างฐาน องค์ความรู้ การประดิษฐ์ คิดค้นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตหรือยกระดับมาตรฐาน คุณภาพทางวิชาการที่เป็นประโยชน์มนุษยชาติ

๓.๔ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลทางการ ศึกษา เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของการเป็น นักการศึกษาอย่างแท้จริง

๓.๕ ส่งเสริมการปฏิรูปการศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีความก้าวหน้า ทันการเปลี่ยนแปลงของโลก

๔. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง มุ่งวางรากฐานระบบเศรษฐกิจมหภาคภายใน ประเทศให้มีความมั่นคง มีเสถียรภาพต่อเนื่อง ส่งเสริมการกระจายการลงทุนและ ความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมเสมอภาคในด้านการผลิตระดับจุลภาคต่อต้าน ระบบบริโภคนิยม โดยเชื่อว่าระบบเศรษฐกิจที่ดีต้องวัดที่คุณภาพชีวิตของประชาชน มีนโยบายที่สำคัญดังนี้

๔.๑ ส่งเสริมระบบการผลิตในลักษณะการเกษตรอุตสาหกรรมให้ครอบคลุม ผลิตผลทางการเกษตรที่ผลิตได้ภายในประเทศ

๔.๒ วางเครือข่ายเชื่อมโยงภาคเศรษฐกิจและสาขาการผลิตให้เกื้อกูล ซึ่งกันและกันโดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างเสถียรภาพความมั่นคง ความแข็งแกร่ง ให้ระบบเศรษฐกิจชาติ โดยเฉพาะการเพิ่มความสามารถในการลดต้นทุน การเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิตและเพิ่มโอกาสการลงทุนแก่นักลงทุนรายใหม่และนักลงทุนของชาติ

๔.๓ เพิ่มศักยภาพความแข็งแกร่งของระบบเศรษฐกิจชาติ ให้ขยายสู่ระบบเศรษฐกิจสากล โดยการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน ระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และรัฐภูมิภาค ให้มีความใกล้ชิดเป็นปึกแผ่นและมีเอกภาพ แน่นแฟ้นมากขึ้น

๔.๔ ส่งเสริมและกระตุ้นการลงทุนในภาคการผลิตและสาขาอุตสาหกรรม เป้าหมายที่เอื้อต่อการสร้างเสถียรภาพ ความมั่งคั่งของระบบเศรษฐกิจชาติ เชื่อมโยงสู่การสร้างความสามารถทางการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจโลกได้

๔.๕ ลดจุดอ่อน เพิ่มจุดแข็ง ปกป้องผลกระทบคุ้มครองความเสียหายระบบเศรษฐกิจชาติจากภัยคุกคามของระบบเศรษฐกิจโลก ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชาติเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจสากลภายใต้เงื่อนไขการแข่งขันเสรีเป็นธรรมและการสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดการขยายรายได้และความมั่งคั่งแก่ประเทศและประชาชนคนไทยโดยตรง ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

๕. นโยบายด้านการเกษตร

การเกษตรกรรมเป็นทั้งการประกอบอาชีพและวิถีชีวิตของคนไทย ประชาชนที่อยู่ในภาคเกษตรกรรมส่วนใหญ่เป็นผู้ด้อยโอกาสและมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ จึงต้องได้รับการดูแลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต การตลาด และการช่วยเหลือจากรัฐ มีนโยบายดังนี้

๕.๑ ปรับปรุงแก้ไขระบบการผลิตและกลไกการตลาดที่ก่อให้เกิดการเสียเปรียบและไม่เป็นธรรมแก่เกษตรกร โดยเน้นให้การสนับสนุนมาตรการลดการเสียเปรียบและการสร้างความเป็นธรรมจากภาครัฐเป็นด้านหลักมีขีดความสามารถในการปรับเปลี่ยนระบบและวิธีการผลิตได้อย่างยืดหยุ่นตามความเหมาะสม เช่น การปรับเปลี่ยนตามโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริ

๕.๒ การเกษตรกรรมที่เกี่ยวกับการผลิตอาหารห้ามไม่ให้ใช้สารเคมี หรือสิ่งอื่นใดในกระบวนการผลิตที่เป็นโทษแก่ผู้บริโภค โดยใช้มาตรการจูงใจต่างๆ เช่น มาตรการด้านราคา เป็นต้น

๕.๓ ส่งเสริมเป็นกรณีพิเศษในสาขาการผลิตหรือสินค้าการเกษตรที่เป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรม

๕.๔ เร่งรัด การวิจัยพัฒนา เพื่อแสวงหาเทคโนโลยีการเพิ่มผลผลิต การเพิ่มคุณภาพและการรักษาคุณภาพผลผลิตการเกษตรอย่างครบวงจร โดยให้ความสำคัญเร่งด่วนกับสินค้าเศรษฐกิจที่นำรายได้หลักหรือมีแนวโน้มสร้างรายได้เข้าประเทศโดยเฉพาะในสาขาอาหาร

๕.๕ กำหนดมาตรการของรัฐในการช่วยเหลือเกษตรกร เพื่อให้อาชีพเกษตรกรมีรายได้ทัดเทียมกับอาชีพอื่น บรรดากฎหมายที่เกี่ยวกับการเกษตรจะต้องได้รับการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นประโยชน์แก่เกษตรกร หรือกฎหมายที่เป็นประโยชน์แก่เกษตรกรที่มีอยู่แล้วต้องดำเนินการให้มีผลบังคับใช้อย่างจริงจังและเร่งด่วน

๕.๖ ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าและผลผลิตแก่เกษตรกรผู้ผลิตโดยตรงมากขึ้น ทั้งในรูปของการสร้างอำนาจต่อรองด้านราคา การสร้างความได้เปรียบทางเทคนิคการตลาด ความสามารถในการลงทุนการแปรรูปที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยสนับสนุนที่เน้นการสร้างความเป็นธรรม

๕.๗ สนับสนุน ส่งเสริม คุ้มครอง การลงทุนและการประกอบของธุรกิจรายย่อย ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือระหว่างเกษตรกรรายย่อยด้วยกัน รายย่อยกับรายใหญ่ และเกษตรกรกับโรงงานเข้าแทรกแซงและช่วยเหลือสกัดกั้นบทบาทของระบบนายทุนและพ่อค้าคนกลาง ที่ก่อให้เกิดการเอาเปรียบ

๕.๘ กระตุ้นให้มีการพัฒนาใช้เทคนิคการจัดการและการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิตทางการเกษตรที่ไม่ทำลายสภาพแวดล้อมและธรรมชาติ

๖. นโยบายด้านสังคม

สังคมไทยมีวิวัฒนาการมาเป็นระยะเวลายาวนานจนมีเอกลักษณ์ การอยู่ร่วมกันด้วยความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การช่วยเหลือ การพึ่งพา จะต้องได้รับการธำรงรักษาสืบไป สถาบันต่างๆ ในสังคมไม่ว่าจะเป็นครอบครัว สถาบันศาสนา สถาบันศึกษา หรือองค์กรต่างๆ ต้องเข้ามามีบทบาทในการสร้างสังคมให้เกิดสันติสุข มีนโยบาย ดังนี้

๖.๑ ส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของไทย ให้อยู่ในจิตสำนึกของคนไทยและเป็นที่ยอมรับของชาวโลก

๖.๒ มุ่งสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันหลักของสังคมทุกสถาบันนับแต่สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา สถาบันการศึกษาและอื่นๆ

๖.๓ จัดระบบประกันสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาสเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๖.๔ กำหนดมาตรการควบคุม ขจัดแหล่งอบายมุขทุกประเภท โดยใช้มาตรการทางสังคมและกฎหมาย บรรดากฎหมายที่ควบคุมแหล่งอบายมุข ต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

๖.๕ ส่งเสริมบทบาท ช่องทาง และโอกาสของประชาชนองค์กรประชาชน ในการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะทั้งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว กลุ่ม ชุมชน และสังคมส่วนรวม

๖.๖ ส่งเสริมให้มีการสร้างมาตรฐานทางสังคมเป็นเครื่องมือในการกำกับควบคุมคุณภาพการผลิตสินค้าบริการขององค์การธุรกิจเอกชน และดำเนินกิจการสาธารณะของรัฐ

๖.๗ ให้ความสำคัญกับการคุ้มครองปกป้องสิทธิประโยชน์ของเด็ก สตรี คนป่วย คนพิการ คนด้อยโอกาสและคนชรา

๗. นโยบายด้านสาธารณสุข

การสาธารณสุขเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประชาชนทุกคน การบริหารสาธารณสุขจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพและเป็นสิทธิของประชาชนที่จะต้องได้รับการจัดบริการจึงต้องเป็นไปตามความต้องการของประชาชนมีนโยบายดังนี้

๗.๑ พัฒนามาตรฐานคุณภาพของบริการสาธารณสุขและประสิทธิภาพของระบบการกระจายบริการสาธารณสุขให้สนองตอบความต้องการและทั่วถึงกลุ่มเป้าหมายและรวดเร็ว

๗.๒ พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขที่เน้นการสร้างความสามารถของประชาชน ชุมชน ในการพึ่งพาตนเองให้มากขึ้น โดยอาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เครื่องมือ อุปกรณ์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีในท้องถิ่น

๗.๓ เร่งผลิตแพทย์และบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เพียงพอแก่การบริการประชาชนให้เป็นไปตามอัตราส่วน ตามมาตรฐานสากล โดยเฉพาะในชนบท

๗.๔ กำหนดมาตรฐานการต่างๆ ทั้งทางสังคมและกฎหมายเพื่อควบคุมและจัดสินค้าบริการที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพของผู้บริโภคทั้งทางตรงและทางอ้อม

๗.๕ พัฒนาระบบสาธารณสุขในเชิงป้องกันดูแลสุขภาพเบื้องต้นโดยการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐองค์กรต่างๆ ควบคุม การสาธารณสุขในเชิงรักษาพยาบาล

๗.๖ ส่งเสริมการวิจัยพัฒนา ค้นคว้าทดลองเพื่อผลิตยาสมุนไพรไทย ยาตำราหลวง และอุปกรณ์การแพทย์เพื่อทดแทนการนำเข้าและลดต้นทุนในการรักษาพยาบาล

๗.๗ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรอาสาสมัคร และเอกชนในการช่วยเหลือรัฐ และประชาชนช่วยเหลือสวัสดิภาพและสวัสดิการสงเคราะห์ทางด้านสาธารณสุขและการรักษาพยาบาล

๗.๘ กำกับ ควบคุม ติดตาม ตรวจสอบมาตรฐานคุณภาพการบริการสาธารณสุขตามสถานพยาบาล และฟื้นฟูปรับปรุงความรับผิดชอบทางวิชาชีพ คุณธรรม จรรยาบรรณและวิจัยของแพทย์ พยาบาล และสถานบริการทางการแพทย์ให้มีความเข้มงวดและเป็นรูปธรรมมากขึ้น สามารถใช้เป็นหลักประกันความเป็นธรรมแก่ผู้รับบริการได้

๘. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นทรัพย์สินของชาติ ทรัพยากรธรรมชาติเป็นสิ่งที่นำมาใช้แล้วจะหมดสิ้นไป การนำทรัพยากรมาใช้ต้องคำนึงถึงความคุ้มค่า ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนและใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และไม่เป็นการทำลายสภาพแวดล้อมมีนโยบายดังนี้

๘.๑ กำหนดมาตรการในการรักษาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภท การนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดและไม่ทำลายสภาพแวดล้อม

๘.๒ ส่งเสริมการให้ความรู้และจิตสำนึกในการวางแผนทรัพยากรธรรมชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางและจริงจัง

๘.๓ กำหนดให้การดูแลรักษาและฟื้นฟูสภาพแวดล้อมเป็นภารกิจของทุกหน่วยงานของรัฐ โดยอาจจะร่วมมือกับองค์กรเอกชน อาสาสมัคร ในลักษณะที่เป็นการปฏิบัติอย่างจริงจัง

๘.๔ แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ต้นเหตุอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และเน้นหนักในจุดที่มีปัญหารุนแรงก่อนโดยเร่งด่วน เช่น น้ำเสีย ขยะ อากาศเป็นพิษ เป็นต้น

๘.๕ ส่งเสริมให้ประชาชนเจ้าของท้องถิ่นมีส่วนร่วมรับรู้ และตัดสินใจ โครงการพัฒนาต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อแหล่งทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่น

๘.๖ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันและสามารถบังคับใช้ได้จริง

๘.๗ ปรับปรุงและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และศิลปวัฒนธรรมไทย ให้เต็มตามศักยภาพ

๕. นโยบายด้านการทหารและการป้องกันประเทศ

การป้องกันประเทศนับเป็นงานที่สำคัญยิ่งในการที่จะปกป้องคุ้มครองประเทศให้มั่นคงไม่ถูกคุกคามจากชาติอื่น และสามารถให้ความอบอุ่นอย่างมั่นใจในการดำรงวิถีชีวิตของประชาชนภายในชาติ จึงได้กำหนดนโยบายที่สำคัญดังนี้

๕.๑ กำหนดยุทธศาสตร์ในการป้องกันประเทศ โดยการใช้การทูตนำการทหารและจะใช้กำลังทหาร เพื่อป้องกันประเทศตามความจำเป็น

๕.๒ สนับสนุนให้กองทัพช่วยพัฒนาประเทศโดยการจัดให้มีการฝึกอาชีพ และช่วยเหลือประชาชนในยามวิกฤต

๕.๓ เสริมสร้างความทันสมัยทางการทหาร เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพให้ก้าวทันถึงความเปลี่ยนแปลงทางการทหารของโลก

๕.๔ ส่งเสริมให้พึ่งตนเองทางทหารเพื่อให้ประเทศสามารถนำประโยชน์จากกำลังส่วนอื่นของสังคมมาใช้ในการป้องกันตนเอง โดยส่งเสริมให้มีการผลิตยุทโธปกรณ์ และสื่ออุปกรณ์ทางทหาร

๕.๕ ส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีทางการทหาร โดยมีเป้าหมายให้กองทัพสามารถได้รับประโยชน์สูงสุดจากการพัฒนาเทคโนโลยี ทางทหารสมัยใหม่

ข้อบังคับพรรคธรรมชาติไทย พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับพรรค เพื่อใช้เป็นแนวทางการบริหารของพรรค คณะกรรมการบริหารพรรคโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า ข้อบังคับพรรคธรรมชาติไทย พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้นับตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคเป็นต้นไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับฉบับนี้ให้เรียกว่า “พรรคธรรมชาติไทย” ใช้อักษรย่อ “ธท” เรียกภาษาอังกฤษว่า “THAI NATURE PARTY” ใช้อักษรย่อว่า “TNP” มีคำขวัญว่า “คิดดี ทำดี”

ข้อ ๔ ภาพเครื่องหมายพรรคธรรมชาตินิยมไทยใช้เครื่องหมาย ดังนี้

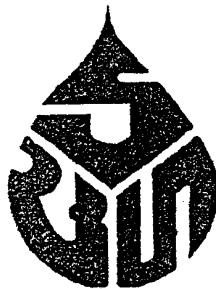

พรรคธรรมชาตินิยมไทย

ข้อ ๕ คำอธิบายเครื่องหมายพรรคธรรมชาตินิยมไทยประกอบด้วย

- (๑) ธ หมายถึง กษัตริย์ไทย
- (๒) ช หมายถึง ชาตินิยมไทย
- (๓) ท หมายถึง ประชาชนชาวไทย

ข้อ ๖ ตราของพรรคธรรมชาตินิยมไทยใช้ดังนี้

พรรคธรรมชาตินิยมไทย

ข้อ ๗ สำนักงานใหญ่พรรคธรรมชาตินิยมไทยตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๕๖/๖๗ หมู่ ๕ ซอยติวานนท์ ๓๒ ถนนติวานนท์ ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

ข้อ ๘ สาขาพรรคการเมืองไทย ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ จังหวัดใด ๆ ให้เรียกว่าสาขาพรรคการเมืองไทย โดยมีชื่ออำเภอและจังหวัดกำกับไว้ด้วย

ข้อ ๙ คำจำกัดความนิยามศัพท์ในข้อบังคับนี้

- (๑) “พรรค” หมายถึง พรรคการเมืองไทย
- (๒) “สมาชิก” หมายถึง สมาชิกพรรคการเมืองไทย
- (๓) “ข้อบังคับ” หมายถึง ข้อบังคับพรรคการเมืองไทย
- (๔) “คณะกรรมการบริหาร” หมายถึง คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองไทย
- (๕) “คณะผู้บริหาร” หมายถึง คณะผู้บริหารพรรคการเมืองไทย
- (๖) “ผู้บริหาร” หมายถึง ผู้บริหารพรรคการเมืองไทย
- (๗) “คณะที่ปรึกษา” หมายถึง คณะที่ปรึกษาพรรคการเมืองไทย
- (๘) “สาขาพรรค” หมายถึง สาขาพรรคการเมืองไทย
- (๙) “กรรมการสาขา” หมายถึง กรรมการสาขาพรรคการเมืองไทย

หมวดที่ ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๑๐ สมาชิกพรรคมี ๒ ประเภท คือ

- (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๒) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๑๑ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรคหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้ามาเป็นสมาชิก

ข้อ ๑๒ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรคและได้รับการอนุมัติให้เป็นสมาชิกแล้ว

ข้อ ๑๓ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่เป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลที่ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถหรือเป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

(๗) มีความเข้าใจในนโยบาย ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรค และปฏิบัติตามข้อบังคับของพรรคทุกประการ

(๘) ไม่ถูกต้องขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๙) ไม่อยู่ระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

ข้อ ๑๔ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค แล้วส่งให้เลขาธิการพรรคหรือนายทะเบียนพรรครับเป็นสมาชิกพรรคได้

ข้อ ๑๕ สถานภาพของสมาชิกสิ้นสุดเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อ ๑๓

ข้อ ๑๖ การลาออกจากสมาชิกภาพของสมาชิกพรรคให้สมาชิกกิตติมศักดิ์ และสมาชิกสามัญยื่นหนังสือเป็นหลักฐาน และมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรค ลงรับหนังสือลาออกดังกล่าวแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๗ สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครเลือกตั้งในนามพรรค ในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือกรรมการ สาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่างๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๔) สิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารจะพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป

(๕) สมาชิกที่จะได้รับสิทธิดังกล่าว ย่อมมีคุณสมบัติเหล่านี้คือ

(๕.๑) สามารถอธิบายอุดมคติ นโยบาย และข้อบังคับของพรรค ให้ประชาชนเข้าใจและยินดีเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

(๕.๒) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือบกพร่อง จนได้รับการตำหนิ จากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือจากสมาชิกพรรคทั่วไป

(๕.๓) เป็นผู้ที่เสียสละและพากเพียรในการปฏิบัติตนตามอุดมคติของพรรคจนปรากฏผลตามความมุ่งหมายของพรรค

(๕.๔) มีคุณสมบัติอื่นๆ เช่นทางด้านวิชาการ หรือประสบการณ์ที่เป็นผลสำเร็จและมีความพร้อมต่อการปฏิบัติงาน

(๖) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วนดังต่อไปนี้

(๖.๑) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดหรือ

(๖.๒) กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคหรือ

(๖.๓) สมาชิกสามัญทั่วไปของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ คน

เห็นว่ามีดีหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข มีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ข้อ ๑๘ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) มีความรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรค ในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับของพรรคโดยเคร่งครัด

(๔) ต้องชำระค่าบำรุงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๕) ให้สมาชิกพรรคทุกคนสามารถตรวจสอบบัญชีการเงินได้

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๑๕ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค มีดังนี้

(๑) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรคให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว

(๒) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังเพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่อำนาจบริหารประเทศเพื่อความเจริญและสันติสุขของประชาชนไทยทุกหมู่เหล่า

(๓) พรรคจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมเพื่อเพิ่มคุณภาพแห่งชีวิตให้แก่สมาชิกพรรคด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพต่างๆ ตามความเหมาะสมตามฐานานุรูป

(๔) พรรคมีหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์และให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกรอบแห่งกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๕) พรรคจะส่งเสริมและให้การอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพบุคคลให้ดียิ่งขึ้น

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๐ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยบนวิถีทางระบบรัฐสภา อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นต่อปวงชนชาวไทย

พรรคจึงได้มีการกำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชน โดยทั่วไปดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะจัดเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา เพื่อฝึกอบรมให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมเพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองให้มากยิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุน การรวมตัวกันในรูปของชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจน ปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มกันของสมาชิก ในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคโดยสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง โดยผ่านสื่อมวลชนและอื่นๆ

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟังอภิปราย หรือบรรยายทางการเมือง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๑ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรค ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยโดยทั่วหน้ากัน จึงกำหนดวินัย ที่เป็นข้อปฏิบัติอันควรและไม่ควรไว้ต่อไปนี้

(๑) ยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝักใฝินต่อระเบียบข้อบังคับพรรค
มติของคณะกรรมการบริหารรวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรค

(๒) ห้ามใช้ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือ
เพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกัน
หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย

(๔) ไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรค
ที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหาร
พรรคได้รับทราบทันที

(๕) ไม่ฝักใฝินกฎหมายของรัฐหรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและ
วงการทั่วไป

(๖) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรค

ข้อ ๒๒ เพื่อเป็นการสร้างเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้
การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณการเมือง
ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำคัญในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

(๒) มีการประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรม และอยู่ในกรอบแห่ง
กฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเอกสารนโยบายและข้อบังคับพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตด้วยการเชิญชวน
บุคคลอื่นเข้าเป็นสมาชิกพรรค

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและประสิทธิภาพ

ของพรรค

(๗) ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีของบ้านเมือง

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการบริหารพรรคประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค ไม่เกิน ๘ คน

(๓) เลขานุการพรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค ไม่เกิน ๘ คน

(๕) เสร็จญูญิกพรรค

(๖) รองเสร็จญูญิกพรรค ไม่เกิน ๒ คน

(๗) โฆษกพรรค

(๘) รองโฆษกพรรค ไม่เกิน ๔ คน

(๙) กรรมการบริหารอื่นๆ ไม่เกิน ๗๓ คน

ข้อ ๒๔ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๑๐ คน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๓

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้พรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคตามที่ประชุมใหญ่กำหนด

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคตามที่ประชุมใหญ่กำหนด

(๕) การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคพึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ โดยทั่วถึงกัน

(๖) ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการบริหารพรรคให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับตั้งแต่วันเลือกตั้ง และจะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระไม่ได้ เมื่อกรรมการบริหารพรรคว่างลงให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งต้องดำรงตำแหน่งเท่าวาระที่ตนดำรงตำแหน่งแทน

ข้อ ๒๖ กรรมการบริหารพรรคจะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระก็ได้ ถ้าที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติไม่น้อยกว่าสามในสี่ขององค์ประชุมให้ดำรงตำแหน่งเกินสองวาระได้

ข้อ ๒๗ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันควร

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก

(๗) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๘) เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดให้ถือว่าความเป็นกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ รวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

ข้อ ๒๘ เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตามข้อ ๒๗ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๒๙ เมื่อตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตามข้อ ๒๗ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวัน เว้นแต่วาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ข้อ ๓๐ ในกรณีคณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการบริหารพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการบริหารพรรคให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ นโยบาย มติและแผนงานของพรรค

(๒) กำกับดูแลการบริหารงานของสาขาพรรค

(๓) พิจารณาตัวบุคคลเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๔) พิจารณาตัวบุคคลหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญๆ ทางการเมือง

(๕) แต่งตั้งที่ปรึกษาและกรรมาธิการพรรคตามความจำเป็น

(๖) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคตามความจำเป็น

(๗) พิจารณาความดีความชอบ แต่งตั้ง และถอดถอนผู้ปฏิบัติงานในกิจการต่างๆ ทั้งหมดของพรรค

(๘) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร และไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับของพรรค

ข้อ ๓๒ กรรมการบริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่และมีความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

(๑) หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

(๑.๑) เป็นหัวหน้ารับผิดชอบการบริหารงานของพรรคตามกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๑.๒) เป็นตัวแทนของพรรคในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองและอื่นๆ

(๑.๓) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะบุคคลให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยความเห็นชอบของคณะผู้บริหารพรรค

(๑.๔) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่นหรือในข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรค มอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบงานในหน่วยงานของพรรค การจัดประชุมใหญ่ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค การประชุมคณะผู้บริหารพรรค การประชุมอื่นๆ และงานที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยใด

(๔) รองเลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบงาน ตามที่เลขานุการ พรรคมอบหมาย

(๕) ทรัพย์สินพรรค มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมรายรับ- รายจ่ายเงิน การบัญชีและงบการเงินของพรรคตามกฎหมายหรือตามที่คณะกรรมการ บริหารพรรคกำหนด

(๖) รองทรัพย์สินพรรค มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่ทรัพย์สิน พรรคมอบหมาย

(๗) โฆษกพรรค มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการประชาสัมพันธ์งาน ของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๘) รองโฆษกพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบงานตามที่โฆษกพรรค มอบหมาย

(๕) นายทะเบียนพรรค มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคและสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๑๐) กรรมการบริหารอื่นๆ มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๓ ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรค และคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมาคณะหนึ่ง โดยมีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการะสนับสนุนทางด้านกิจการแก่พรรค

ข้อ ๓๔ คณะที่ปรึกษาพรรคอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ตายหรือลาออก

ข้อ ๓๕ คณะที่ปรึกษามีหน้าที่ ดังนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการบริหารพรรคแต่ไม่มีสิทธิ์ออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใดๆ เป็นการกระทำเพื่อ
อุดมการณ์และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหารือภายในพรรคย่อมกระทำได้
โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบด้วย

หมวดที่ ๘

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ข้อ ๓๖ องค์กรปฏิบัติงานของพรรคประกอบด้วย

- (๑) คณะผู้บริหารพรรค
- (๒) คณะกรรมการของพรรค
- (๓) คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค
- (๔) สำนักงานใหญ่ของพรรค
- (๕) สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๓๗ คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรค
เพื่อให้พรรคเข้มแข็งทั้งการบริหารพรรคและการจัดตั้งสาขาพรรค ทั้งนี้ต้องเป็นไป
ตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๘ หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรค
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของ
คณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ตายหรือลาออก

ข้อ ๓๕ คณะผู้บริหารพรรค มีจำนวนไม่เกิน ๑๕ คน ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค

(๓) เลขานุการพรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค

(๕) กรรมการบริหารพรรคอื่น ๆ ไม่เกิน ๗ คน

ข้อ ๔๐ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักที่ดำเนินกิจการของพรรคในนามของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลงานของพรรค ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ของพรรค ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค หรือข้อบังคับพรรค กำหนดไว้

(๓) ออกระเบียบ กำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค แก้ปัญหาต่างๆ ของพรรค และประสานงานกับกลุ่มการเมืององค์กรการเมืองต่างๆ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๑ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคตามความจำเป็นและเหมาะสมกับสถานการณ์ คณะกรรมการแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๒ คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธาน เลขานุการ รองเลขานุการ และกรรมการอื่น ๆ ซึ่งรวมแล้วไม่เกิน ๑๐ คน และอยู่ในวาระเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ตายหรือลาออก

ข้อ ๔๓ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ศึกษาปัญหา ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) จัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในนามของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) หน้าที่อื่นๆ ตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๔ ให้มีคณะกรรมการรัฐสภาที่แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งอยู่ในวาระเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ตายหรือลาออก

ข้อ ๔๕ ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค มีหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระทำ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานด้านกิจกรรมต่างๆ ของรัฐสภา ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่างๆ จากรัฐสภาเพื่อการศึกษาและติดตามบทบาทรัฐสภาให้ทันกับสถานการณ์ทางการเมือง

ข้อ ๔๖ สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางของการบริหาร การปฏิบัติการวางแผนและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของพรรคทั้งหลายตลอดจนควบคุมกำกับดูแลการปฏิบัติงานทั้งหลายของสาขาพรรค

ข้อ ๔๗ เลขานุการพรรคเป็นผู้กำกับดูแลกิจการทั้งปวงของสำนักงานใหญ่ โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ของพรรคเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง ผู้อำนวยการ

สำนักงานใหญ่ของพรรคได้รับแต่งตั้งโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค
อาจเป็นกรรมการบริหารพรรคหรือเป็นสมาชิกพรรคสามัญก็ได้

ข้อ ๔๘ การจัดหน่วยงานในสำนักงานใหญ่ ให้เป็นไปตามความเหมาะสม
ของงานและสถานการณ์ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๙ สำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัติงานในพื้นที่
ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาขึ้น โดยอยู่ในความควบคุมกำกับดูแลของเลขาธิการสาขา
พรรคโดยมีหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรคซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการสาขาพรรค
เป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๕๐ การจัดหน่วยงานในสาขาพรรคให้เป็นไปตามความเหมาะสมกับ
สถานการณ์ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๕

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๕๑ ให้คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคประจำจังหวัด เป็นผู้คัดเลือก
บุคคลเข้าสมัครรับเลือกตั้งในเขตเลือกตั้ง โดยให้สมาชิกของแต่ละเขตในจังหวัด
ร่วมคัดเลือกตามระเบียบว่าด้วยการคัดเลือกสมัครเข้ารับเลือกตั้ง แล้วส่งรายชื่อให้
คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา

ข้อ ๕๒ คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้คัดเลือกบุคคลเข้ารับสมัครเป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ (PARTY LIST) ตามกฎหมายพรรคการเมืองบัญญัติ

ข้อ ๕๓ ในกรณีที่จังหวัดใดยังไม่ได้จัดตั้งสาขาพรรค ให้สมาชิกสามัญของพรรคที่ประสงค์จะสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตของจังหวัดนั้น ให้แจ้งความประสงค์ไปยังคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อพิจารณา

หมวด ๑๐

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่น

ข้อ ๕๔ ภายหลังจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ก่อนเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรกเพื่อกำหนดแนวทางดำเนินงานด้านรัฐสภาครั้งแรกเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐสภา

ข้อ ๕๕ การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ หรือการเสนอกระทู้เรื่องใดๆ ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค ตลอดจนการอภิปรายการลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภาให้เป็นไปตามมติซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติไว้

คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เว้นแต่มตินั้นจะขัดแย้งกับข้อบังคับพรรคหรือหลักการพื้นฐานการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๕๖ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้

หมวด ๑๑

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๗ แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติจัดตั้งสาขาพรรคตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญในท้องถิ่นหรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ ไม่น้อยกว่าสิบห้าคน แต่ทั้งนี้ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๕๘ การดำเนินการจัดตั้งสาขาในจังหวัดหรือเขตเลือกตั้งใดให้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคส่งรายการแสดงที่ตั้งสาขาพรรค รายชื่อ อาชีพ ที่อยู่ของผู้ดำเนินการตามแบบของพรรคไปยังเลขาธิการพรรค ทั้งนี้สาขาพรรคต้องมีสมาชิกไม่น้อยกว่าสิบห้าคน

(๒) คณะกรรมการบริหารพรรคจะเป็นผู้พิจารณาในการจัดตั้งสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับตั้งแต่ได้รับหนังสือขอจัดตั้ง ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาแล้วเห็นว่ายังไม่มีความพร้อมที่จะให้เป็นสาขาพรรคอาจอนุมัติให้เป็นศูนย์ประสานงานพรรคก่อนก็ได้

(๓) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้ท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ พรรคจะให้ผู้แทนของสาขานั้นดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการภายในสี่สิบห้าวัน เมื่อสาขาพรรคได้เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วถือว่าเป็นวันที่เริ่มการจัดตั้งสาขาพรรค ให้หัวหน้าพรรคแจ้งการจัดตั้งสาขาพรรคต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสิบห้าวันเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๕๘ คณะกรรมการสาขาพรรคให้มีจำนวนไม่เกิน ๑๕ คน ประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค ไม่เกิน ๒ คน
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค ไม่เกิน ๒ คน
- (๕) โฆษกสาขาพรรค
- (๖) เภรัญญาภิกรสาขาพรรค
- (๗) กรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ ไม่เกิน ๗ คน

ข้อ ๖๐ คณะกรรมการสาขาพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งได้สี่ปี กรรมการที่พ้นตำแหน่งแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการอีกครั้งก็ได้

ข้อ ๖๑ ในการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรค ให้เลือกประธานเป็นลำดับแรก แล้วเลือกกรรมการอื่น ๆ ไม่เกินสิบสี่คน การเสนอชื่อนบุคคลที่ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๖๒ คณะกรรมการสาขาพรรค มีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจกรรมให้เป็นตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง และวางแผนโครงการเสนองกรรมการบริหารพรรค

- (๒) เผยแพร่นโยบาย กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรค
- (๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชี รายรับ-รายจ่าย และการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๕) รับเรื่องราวร้องทุกข์ของสมาชิกเพื่อดำเนินการแก้ไขแล้วรายงานให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นกรณีไป

(๖) รับผิดชอบในการสร้างสาขาพรรคให้เป็นที่ศรัทธาของประชาชนและขยายจำนวนสมาชิกให้มากขึ้น

(๗) คัดเลือกสมาชิกที่เหมาะสมเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดหรือเขตเลือกตั้งของสาขาพรรคเพื่อเสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา

(๘) การโยกย้ายที่ทำการสำนักงานสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการสาขาพรรค และรายงานให้สำนักงานใหญ่พรรคทราบภายในสิบห้าวันหลังจากมีมติย้ายที่ทำการแล้ว

(๙) หน้าที่อื่น ๆ ตามกฎหมายกำหนด

ข้อ ๖๓ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ประธานสาขาพรรคลาออก

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นตำแหน่ง

เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการที่รักษาการณ์ประชุมหรือเลือกตั้งประธานคณะกรรมการสาขาพรรคชั่วคราว และให้ประธานสาขาพรรคชั่วคราวมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบวันนับตั้งแต่คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง

ในระหว่างดำเนินการตามวรรคสอง หากภายในสี่สิบห้าวันยังไม่สามารถจัดประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ได้ด้วยสาเหตุใดก็ตาม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาลงมติยุบเลิกสาขาพรรคดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน แล้วแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติยุบเลิกสาขาพรรค

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๖๔ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๓

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๖) ต้องคำพิพากษาศาลถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำ

โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่ประธานกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง ให้รองประธานสาขาพรรครักษาราชการแทนประธานสาขาพรรคจนกว่าจะมีการประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคอื่นๆ ทดแทน

ข้อ ๖๕ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้น เข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถ

ร่วมประชุมใหญ่ได้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค
คนใดคนหนึ่งมาเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรคทดแทนก็ได้

หมวด ๑๒

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๖๖ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของ
พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการ
บริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการ
ประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อ
พิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการ
บริหารเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือเรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระ
การประชุมใหญ่แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกัน
ขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๗ ผู้คดีของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๘ ที่ประชุมใหญ่เป็นองค์กรสูงสุดของพรรค ประกอบด้วย

(๑) คณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ประธานสาขาพรรค หรือผู้แทนสาขาพรรค หรือผู้ทำหน้าที่แทน

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และรัฐมนตรีที่สังกัดพรรคขณะนั้น

(๔) สมาชิกสามัญของพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าร่วมประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๖๘ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกพรรคตามข้อ ๖๘ มาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๗๐ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคระดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่มาให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน แล้วให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุมแต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๑ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค

(๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค

(๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๑๒ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคมีหนังสือแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุม

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๓ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสามเดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๑๔ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขาธิการคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๕ มติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่ง
ของที่ประชุม

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อ ๑๖ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็นและให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม
ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใด
คนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขธิการพรรคเป็นเลขานุการ
ในที่ประชุมแต่ถ้าเลขธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รอง
เลขธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๗ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมด
จึงจะเป็นองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๑๘ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคหรือเลขธิการพรรคอาจเรียก
ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ได้ตาม
ความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม
หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน

ที่ประชุม และให้เลขธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุมแต่ถ้าเลขธิการพรรค
ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขธิการในที่ประชุมคนใดคนหนึ่ง
ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๕ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ของพรรคต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหาร
พรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๑๖ มติประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการอื่นๆ

ข้อ ๑๗ การประชุมคณะกรรมการอื่นๆ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและ
เหมาะสม

ข้อ ๑๘ การประชุมคณะกรรมการอื่นๆ จะต้องมีกรรมการในขณะนั้นๆ
มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดในขณะนั้นๆ จึงจะเป็น
องค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๖

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๑๙ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขา
ของพรรคอย่างน้อยปีละครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจมีเมื่อคณะกรรมการสาขา

พรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการเรียกประชุมสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนด วัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมวิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นตามญัตติวาระผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๔ ญัตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมสามัญ ต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๕ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญสาขาพรรคประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- (๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๖ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๘๕ มาประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่ประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๘๗ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือก

กรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขาธิการสาขาพรรค
ทำหน้าที่เป็นเลขานุการประชุม

ข้อ ๘๘ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
พรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการ
เลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๙ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราว ให้ประธานสาขา
พรรคมีหนังสือแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน
โดยระบุ วัน เวลา สถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๗

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๙๐ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสามเดือนต่อครั้ง
และประธานกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา ประชุม หรือเรียกประชุม
พิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากคณะกรรมการสาขาพรรค จำนวน
เกินกว่ากึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษ
จะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๑ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุมแต่หากประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขาธิการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๒ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

หมวด ๑๓

การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๕๓ พรรคอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิก

(๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย

(๓) รายได้หรือรายรับจากกิจกรรมอื่นๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย

(๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๔.๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด

ที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกรายในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับบริจาคด้วย

(๔.๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๔.๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่มีการบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ให้คิดเป็นมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นหรือค่าของสินทรัพย์นั้นก่อนจึงบันทึกลงในบัญชีและในกรณีที่ไม่อาจคิดมูลค่าได้ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญพรรคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับบริจาคบรรดาเงินที่พรรคได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรค และเหรียญพรรคนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรคนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีของเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชีพร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๕๔ รายจ่ายของพรรค มีดังนี้

(๑) รายจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี

(๒) รายจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๕๕ งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายรับ

(๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือน และค่าจ้าง ค่าตอบแทนใช้สอยและค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่น ๆ

ข้อ ๘๖ ปึงงบประมาณและปีการบัญชีของพรรค ให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๘๗ การรับและการจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดไว้ แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายและรายรับซึ่งได้จากเงินสนับสนุนจากรัฐตาม ข้อ ๘๓ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่าย เพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิก และประชาชนทั่วไป

ข้อ ๘๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหาร การเงินและการบัญชีของพรรคและบัญชีสาขาพรรคประกอบด้วย

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรค โดยประธานสาขาพรรค จัดทำบัญชีของพรรคและบัญชีสาขาพรรคประกอบด้วย

(๑.๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(๑.๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(๑.๓) บัญชีแยกประเภท

(๑.๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคส่งสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคไปให้สำนักงานใหญ่ ภายหลังจากลงรายการแล้วเสร็จโดยพลัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินห้าวันนับแต่ได้รับบริจาค

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกรอบหกเดือน

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงิน ซึ่งรวมถึงงบการเงินของพรรคด้วยในทุกรอบปีปฏิทินโดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้ว แล้วต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี เมื่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้ว หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับเหรียญกษาปณ์ และให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชี

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐพรรคจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายของพรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อคณะกรรมการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดมา

หมวด ๑๔

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๕๕ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค โดยมีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๑๐๐ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๕๕ ให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามิมูลให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรคเพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่าสามคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๑๐๑ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา แก่ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๐๒ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใด อย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ตำหนิสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

หมวด ๑๕

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๐๓ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ก็ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ ประชุมใหญ่

ข้อ ๑๐๔ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคต้อง ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ตัดสินออกมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนอนุมัติ โดยคะแนนเสียงเกินกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๑๐๕ หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใดๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

หมวด ๑๖

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๖ พรรคมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการสถาปนาระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสถาพรสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรค จะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้คงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นไว้แต่ จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๑๐๗ การยุบเลิกสาขาพรรคเป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหาร พรรค

ข้อ ๑๐๘ ในกรณีที่พรรคจะต้องยุบเลิกให้ทรัพย์สินของพรรคตกเป็นของ สภากาชาดไทย

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคธรรมชาตินไทย

คณะกรรมการบริหารพรรคธรรมชาตินไทย จำนวน ๕ คน คือ

๑. นายสนธิชัย สุวรรณรัตน์	หัวหน้าพรรค
๒. นายชิน จินตประยูร	รองหัวหน้าพรรค
๓. นางสาวพัฒนีย์ ศิวะมงคล	เลขาธิการพรรค
๔. นางสาวพิมพ์พันธุ์ ศรีพิพิธ	รองเลขาธิการพรรค
๕. นางสาวสุนทรี นิมสำลี	เหรัญญิกพรรค
๖. นางสาวจิตรา เพชรกล้า	รองเหรัญญิกพรรค
๗. นางสาวรอยทิพย์ ไทยปิ่นณรงค์	โฆษกพรรค
๘. นางสาวนันทนา เอี่ยมดีเลิศ	รองโฆษกพรรค
๙. นายสมชาย คงวิจิตรานนท์	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พลตำรวจเอก วาสนา เพิ่มลาภ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง